

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimki nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ugarske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četr leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četr leta 3 gld. 30 kr. za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četr leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poštnina znaša.

Za oznaniila plačuje se od štiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.
Dopisi naj se izvole frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravljanje je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravljanju naj se blagovoljno pošiljati naročnine, reklamacije, oznaniila, t. j. vse administrativne stvari.

Telefon št. 34.

Kriza v češkem dež. zboru.

Nadeja ministarskega predsednika barona Gautscha, da se v češkem deželnem zboru deseže porazumljenje med Čehi in Nemci in da se omogoči zopetno funkcioniranje drž. zobra, se menda izjavovi in bržas se zgodi, česar se Gautsch najbolj boji, da namreč Nemci zapuste dež. zbor.

Čehi so bili pripravljeni na velike žrtve glede premembe jezikovnih naredb, samo da preneha sedanji narodostni boj in da se omogoči zborovanje drž. zobra, da ne pride ustava v nevarnost. Nekaj časa se je kazalo, da so tudi Nemci pripravljeni na spravo, toda v včerajšnji seji se je pokazalo, da temu ni več tako, pokazalo se je, da nečejo miru in sprave, da hočejo boj za vsako ceno, boj do skrajnosti.

Iz vrst veleposestnikov je izšel eminentno spravni predlog, naj se izvoli poseben odsek, kateri bodo posredoval mej obema strankama in izdelal načrt jezikovnemu zakonu za Češko, s katerim bi se končno uredilo jezikovno vprašanje za to deželo. Pričakovalo se je, da vstopijo Nemci v ta odsek, da bodo sodelovali pri teh prizadevanjih za dosego sprave, toda vihar, kateri so prouzročili Nemci v včerajšnji seji deželnega zobra, je razgnal vsa ta upanja.

Nemci so izjavili, da ne vstopijo v ta odsek in da ne bodo sodelovali pri nameravanih spravnih poskusih, ampak da slej kakor prej zahtevajo, naj se najprvo prekličejo jezikovne naredbe, ker prej ne odnehajo od boja, dokler se to ne zgodi. Zajedno so pod vodstvom razupitega pobalina Wolfa jeli uprizarjati škandale z očitnim namenom, da razburijo Čeha, da prouzroče prizore kakoršni so se primerili v drž. zboru in si tako zagotove primeren eklat za trenutek, ko izstopijo iz deželnega zobra.

Nemški listi naznavajo, da misijo nemški poslanci izstopiti iz dež. zobra, čim ta vzprejme Buquoijev predlog. Najbrž se to zgodi že v ponedeljek, a če se zgodi, bo to nov uspeh, nova zmaga v pruski službi stoječih radikalcev Wolf e tutti quanti nad zmernejšimi in spravljejšimi elementi.

Strah pred temi radikalci, kateri so razrili vse nemške pokrajine na Češkem, je napotil tako-

zvane nemške naprednjake, da so se zopet oprijeli obstrukcije, in da jo hočejo tirati tudi v češkem dež. zboru. In ta strah je opravičen, kajti ne da se tajiti, da je ogromna večina nemškega prebivalstva prešla v tabor najekstremnejših nacionalcev. To svedočijo čedalje številnejše in glasnejše izjave, zahtevajoče, n j nemški poslanci zapuste dež. zbor in naj se začne boj za razdelitev Češke v dve samostojni kraljovini.

Okolnosti kažejo, da se izpolni ta želja, vsaj v toliko, da nemški poslanci izstopijo iz dež. zobra češkega. Struna je začela pokati in najbrž poči že prihodnje dni. Z izstopom nemških poslancev iz dež. zobra je pokopana Gautscheva spravna akcija in vrlada je zopet tam, kjer je bila po Badenievem odstopu. Morda jo izmodri ta neuspeh, morda spozna sedaj, da z nacionalci ni ne pogajanji ne sprave, ker njim ni za mir, ker njim je le za nemško Avstrijo, v kateri bi bili oni gospodarji, in za „Alldeutschland!“

Sprava na Kranjskem.

VII.

(Iz slovenskega Štajerja.)

Prav in modro je, da se je začela v Vašem listu odkrita debata o nameravani spravi na Kranjskem. Pri tem pride na dan marsikaj, česar bi sicer ne jemali v poštev, in nemara se potem izprevidi, da kranjskega razpora niso krive samo osebnosti. To je napotilo tudi mene, da Vam v kratkih črtah naslikam naše razmere na slovenskem Štajerskem.

Štajerski Slovenci smo ločeni od drugih Slovencev s posebno kronovino in lastno politično administracijo. Štajerska zemlja je plodovitejša kakor kranjska. Srednji gorenještajerski kmet more tekmovati z boljšimi kranjskimi kmeti. Meščanstvo, sosebno trgovsko, je pri nas precej bogato. Tudi imamo mnogo tovarn, večja mesta in velike trge. Naši boljši kmetje zahajajo čestokrat v Maribor in v Gradec. Zlasti radi vinotrštva hodijo bogatejši štajerski kmetje prav pogosto v deželno stolico. Iz gospodarskih ozirov se torej Štajerski narod ne zanima za Kranjce, saj se človek trtega dela sploh ne navdušuje toliko za ideje, ki nimajo zanj posebnih realnih koristij. To vse nas spravlja v raz-

mere, v katerih mislimo bolj nase, ter da ne iščemo pomoči izven domačih mej. Le v vprašanjih pravosodnega uradništva bi nam mogli Kranjci pomagati (glede političnega uradništva niti sami ničesar ne premorejo, nego dobé, kar hočejo drugi) in glede pridobitve kake gimnazije tudi. Ali v tem oziru se stori, kar je mogoče; če bi nas ne motila „velika politika“, pridobili bi si v tem oziru lahko še več.

— V teh dveh, treh vprašanjih torej Kranjci lahko koristijo Štajercem, ako so složni ali ne, saj v teh ozirih mej njimi ni razpora in ga tudi ne more biti. Radi tega nam je vse jedno, kakšno je kranjsko strankarstvo. —

Če pogledamo organizem štajerskega slovenstva, vidimo, da manjka v tem organizmu srednjega stanu. Mesta in po večjem trgi so nam odtujeni. Vsak najmanjši napor rodoljubov iz srednjega stanu zadene ob odpor odtujenega meščanstva in trščanstva.

Maribor, Ptuj in Celje so močne trdnjave nemštvu in nemškutarstvu. Upliv teh velikih mest sega pa tudi daleč tja na deželo. Kmet je odvisen od meščana in narobe; gospodarstvo ju veže. Na meji nemšta zna skoraj vsak boljši kmet v ravnini nemški govoriti in vsakdo pošilja svoje otroke v nemške više in gospodarske šole. Posli razumejo pri nas večinoma vsi nemški. (Slovenski talent za jezike nam je torej tukaj skoraj škodljiv!) Le ob hrvatski meji ter ob Pohorju in ob savinskih planinah je meščanstvo naše in je narod naš, toda niti tu ne tako odločno, kakor bi človek mislil. Brežice se še drže pruskega toka; Sloveni: Gradec, Slovenska Bistrica in Konjice še vedno nočejo nčesar vedeti o slovenstvu.

Pri nas je dosti tvornic, dosti rudnikov, dosti velikih toplic; to vse privabi mnogo tujcev v deželo. Najboljšim rodoljubom je teško, da obvarujejo svojo deco ponemčenja. Delavsko socijalno vprašanje je tu precej razvito. Kar je potujenega meščanstva, vse je klerikalnim smotrom že zdavna sovražno.

Voditelje imamo izborne. Ko so kmetski narod že precej dobro organizovali, vodijo sedaj boj za osvojitev mest. Voditelji so namreč izprevideli, da brez mest ni možno dolgo vzdržati kmetske organizacije in rešiti naroda potuženja. Toda paziti morajo, da se ne zamerijo onim klerikalcem, ki delajo le za klerikalne politične smotre, in da na

„Saj vender vedo, da sem doma, a nihče me ne pokliče! To je trpko, silno trpko,“ je zdihoval ves žalosten Trtnik, pa zopet se ga je lotila skrb za profesorja in sočutje z lepo Irma.

„Uboga Irma, kako bode žalostna, ako jej umrje dobrí strijc! Saj on je bil drugi oče. Če izgubi še teto, — stara je že in bolehava, vsa visi na profesorju, preživelga ga ne bo, — kaj bode ubogo zapuščeno dete počelo potem?!“ —

Profesorjeva vrata so se iznova s hruščem odprla, kakor blšk je švignila Irma po hodniku v kuhinjo.

Trtniku je začelo srce neznosno ntripati. Niti minute ni mogel mirovati.

„Kaj bi dal, ko bi le vedel, kaj se je zgodilo ubogemu profesorju! Bledega . . . mrtevga vidim pred seboj . . . Morda pa vender mislijo, da sem odsoten, a jaz sem tako nespameten ter se skrivam za zaveso. Okno odprem, da me vidi gospica, ko bo tekla zopet v sobo.“

Precej časa je stal avskultant Trtnik pri odprttem oknu ter čakal. A Irme ni bilo. Bila je huda zima, a nervoznež ni čutil mraza, kajti vse njegovo mišljenje in čustvovanje je bilo pri siroti Irmi;

LISTEK.

Nervoznež.

(Spisal Josip Trdin)

Avskultant Ivan Trtnik je bil silno vznemirjen. Njegova sosedka, lepa gospica Irma, netjakinja starega profesorja Rušnika je namreč v jednomer brzela po hodniku, iz kuhinje v sobo in iz sobe zopet v kuhinjo. Prenašala je različne stvari ter pri tem loputala z vrati, kakor da ji se strašno mudri. A ne le ona, temveč tudi dekla in gospa profesorica sta tekali hrupno sem in tja.

„Moj Bog, kaj se je vender zgodilo? Gotovo je profesor nagloma obolen“, je vdihoval nervozni Trtnik. „Uboga Irnica, kako je razburena! Lice jej žari kakor vneto, zlati kodrci pa so jej zlezli v obraz; danes je izvestno že lepša, ko drugekrat . . . A kaj se je zgodilo, kaj se je zgodilo?“ se vpraševal iznova, ko je zagledal zasopljeno Irma zopet na hodniku. Tekla je z ometalcem za moko v sobo.

„O, o, debelega profesorja je menda zadel kap, a ti nespamečni ljudje ga bodo sedaj drgnili z mehkim ometalcem, mesto s trdimi krtčami. To

je res preneumno!“ se je jezil Trtnik ter razjarjen dirjal po sobi sem in tja.

„Zakaj ne hite po doktorja? — Gotovo si v svoji grozni razburjenosti ne vedo pomoči . . . Da bi jim vsaj smel pomagati; a morda me odslove, kakor usiljivca, kateri naj se ne meša v tuje razmere.“

Pri profesorju je bilo nekaj časa vse tiho. A zopet so se burno odprla kuhinjska vrata in v sobo je tekla skokoma dekla s kupom belih prtot na roki.

„Kaj pomenja zopet to? Brez domino ga hočejo greti z gorkimi rutami,“ je umoval skrbni avskultant in menčal po sobi. „Kako sitno, da je kuhinja tako oddaljena od stanovanja, rute se bodo po poti že vse shladile. „Uh, te stare podrtje; vse tako nerodno zidano!“

Zopet vse tiho. Trtnik je stopical od okna k vratom in od vrat zopet k oknu, a čuti ni bilo ničesar. Kako rad bi bil tekel k zdravniku, pomagal bi jim bil, kjer koli bi le mogel, a nočejo ga; sami hote trpeti, ne marajo ž njim deliti svojega gorja.

Bridka žalost mu je napolnila srce.

drugi strani ne oplašijo meščanstva, ki noče kratko - malo ničesar vedeti o duhovenski prevladi. Pametnejši in zares domoljubni duhovniki vedo to ter delajo v svojem krogu modro v smislu posvetnih voditeljev. Toda kranjska duhovščina je že okužila tudi nekaj naše mlajše duhovščine. Če bo prevladal duh teh pri večini, potem je konec mirni, tih agitaciji naših voditeljev, ker potem se morajo postaviti ali na to ali na ono stran. Meščanstvo, ki je sedaj po večjem odtujeno slovenstvu, ne bude kapituliralo pred klerikalizmom, — a mesta se morajo pridobiti. — Z vsemi sredstvi se bo moral vršiti ta boj in če drugače ne pojde, razviti se bo morala druga zastava —

Z našim duhovništvo živimo v miru, dasi je nekaj mlajših duhovkov, ki bi že radi oči no razvili belo-žolto zastavo, če bi jih kranjski razpor ne držal trdo v vajetih. Boj je, da razcepijo s tem naše posvetnaštvo v dva tabora in da bo potem tudi z njihovim uplivom trda. Kmet na Štajerskem je bil v mladosti v dobi šoli, nekateri je imovit, večina živi z meščanstvom v priateljstvu, — tu ne bi šlo tako, kakor je šlo pri poslednjih državnozborskih volitvah na Kranjskem. In še žive tu duhovniki iz Rajčeve šole, katerim rešitev slovenske narodnosti na slov. Štajerskem ni zadnja briga, katerim pa je končno vse jedno, ali pomaga liberalen ali klerikalni človek pri delu za narodno rešitev.

Predno nas preplavi delavsko socijalno vprašanje, moramo spraviti meščanstvo pod domačo streho, in v tem oziru nam je dobrotljiv kranjski razpor, ker se bo vsaj tisti naše meščanstvo, ki še ne hodi z izdajicami Avstrijskega, lože pridobilo, videvše na Kranjskem sebi ljube napore meščanov. — Seveda je ura za to pridobljenje naših meščanov že pozna. Hudo je že ponemčeno meščanstvo in že ni več avstrijskega mišljenja. Ali visoka stena k približevanju, k vrnilvi v domačo hišo je bila in bo klerikalna barva naše zastave. Čestokrat se na Kranjskem povdarja, da drži duhovništvo pri nas Slovensko. Pametno in ljubezniško je hodilo doslej to duhovništvo s posvetnjaki roko v roki; krasno domoljubje ga je vodilo doslej po večjem v boj za našo narodnost, toda kaj bi duhovščina počela in kaj dosegla, če bi posvetni možje ne bili na svojih mestih, in sicer taki po štenjaki, kakor smo imeli slov. Štajerci doslej! Ti vodje imajo isto vzgojo, isto naziranje sveta, kakoršno vodje na Kranjskem v boju s prenapetim klerikalizmom.

Sila kola lomi, sila, da organizirajo vsaj kmečko prebivalstvo, je jedinila naše duhovnike in posvetnjake, ali kakor hitro zapuste ti posvetnjaki svoja mesta, ne bo tudi kmet več stal za duhovniško zastavo.

Nesrečni smo Slovenci na Štajerskem. Brez narodnega meščanstva smo nepolen organizem, in v boju s tem meščanstvom stopamo jeden korak naprej, dva nazaj. Potujčeno meščanstvo neče priti domov, ker nam ne zaupa.

Na Kranjskem je mladina, ko se vrne po završenih študijah z Dunaja odločno narodna, pri mas pa je pred vsem naračaja malo in še tega se vrne nekaj z mlačnim srcem iz prusaškega Grada. Grader ne vzgaja tistega domoljubja kakor Dunaj,

čutil je le bridko žalost vsled nesreče, katera jo je zadeila, videl jo je v duhu v kubinji vroče plakati in vzdihovati.

Morda se je v bolesti onesvestila . . . Čuj, kaj je to? — ali ne plaka nekdo? Nič več ne morem vzdrževati, moram k njej, moram ji pomagati, njej in ubogemu profesorju, ako je sploh še pomoč mogoča."

Odprl je urno vrata, a skoro bi bil butnil ob Irmo, katera je prav v tistem hipu prihitela z veliko skledo v rokah mimo njega.

"Pardon! Hiteti moram, da se mi ne prehladi," je dejala ter šla dalje.

Trtnik je obstal osupnjen na mestu.

Kaj je dejala? Hiteti mora, da se ne prehladi? Kdo? . . .

"Kaj ne, kako tekam sem in tja, g. doktor?" se je oglasila Irma že za Trtnikovim hrbotom "Bala sem se, da bi se mi testo ne prehladilo, zato sem takoj dirjala."

"Kaj pa se je vender zgodilo, gospica?"

"I kaj naj bi se zgodilo; prav veseli smo danes; strijček je svoboden, — saj veste, da so dobili dijaki danes spričevala, — zato pa naredimo — krofe!"

ker je preblizu doma. — Kake može ste dobili Kranjci iz dunajske "Slovenije"? Ves sedanj zarod mož je bil v njej. Pri nas je v tem ozira drugače, dasi ne smemo očitati ničesar "Triglavu"; toda mnogo naših mladeničev je okuženih po priateljstvu z nemško mislečimi družinami itd.

Te vrste naj ne žalijo nikogar, niti štajerskih narodnih duhovnikov! Saj mirni politiki mej našimi duhovniki sami s strahom gledajo na vedno hujše nastopajoče nemško, oziroma nemškutarsko meščanstvo. Zastaviti treba mejo nad Mariborom in v mariborskem meščanstvu Slovencem ni zaslombe.

V Ljubljani, 14. januvarja.

Nobene sprave! To je geslo nemških poslancev v češkem deželnem zboru. Nemci se nočejo udeležiti nikakih konferenc, ki naj bi se posvetovali, kako naj se doseže narodni mir na Češkem, temveč zahtevajo odpravo jezikovnih naredb in razdelitev kraljevine. V pondeljek bodo to oficijalno izjavili ter bajè zapustili češki deželni zbor.

Češki gimnazij v Opavi ima usodo celjskega. Nemci spletarijo proti njemu na vse načine, naj so li že nasilni ali celo bedasti. Češki gimnazij v Opavi je dosedaj še privaten, a njegova potreba se je že izkazala, tako da zahtevajo Cehi, naj se gimnazij podržavi. Občinski svet opavski pa je sklenil resolucijo, da obstoječi privatni gimnazij ne odgovarja prav nikakim kulturnim potrebam, ampak da je njega jedini namen hruškanje in draženje. Radi tega obč. svet protestira, da bi se gimnazij podržavil. Vsi nemški državni poslanci brez razločka strank naj se torej podržavljenujte upro. Slezansko deželno predsedstvo in v poslednji instanci notranje ministerstvo je protizakonito resolucijo sistiralo, radi česar se je občinski svet pri državnem sodišču pritožil.

Srbsko-rumunsko-slovaško visokošolsko se udeležuje z največjo delavnostjo narodnega gibanja nemadjarskih narodov. Budimpeštanski rektor jih je zato pozval, naj mu razlože svoje želje v spomenici, kar so visokošolci tudi storili. Toda rektorju se je zdel ton spomenice premalo ponižen, zato je spomenico zavrnil ter djakom zagrozil, da bo izključil vsakega, ki bi se udeležil še daljnih agitacij. No, velikošoči zloži še natančnejšo spomenico, katero pošljejo naučnemu ministru.

Emile Zola je objavil v listu "Aurore" odprto pismo na Félix Faureja, v katerem pravi, da je njegova zvezda, doslej čista, v nevarnosti, da jo zatemni sramota. Vojno sodišče je osvobodilo na ukaz Esterhašija, s tem se je dogodil socijalen zločin. Paty de Clam je glavni krivec tega pravnega zločina, kajti le on je skoval spletke, kakoršne se najdejo samo v romantičnih romanih za ljudstvo: ukradeni dokumenti, anonimna pisma, sestanki na samotnih krajinah, skrivnostne ženske . . . to vse je njegovo delo. Paty de Clam je hypnotizer in spiritist, česar sodna preiskava proti nedolžnemu Dreyfusu je veriga nečuvenih činov. V temi intrig je glava Paty, pomagača pa šef generalnega štaba Boisdeffre in sedanji vojni minister Billot. Pismo se končuje: Obtožujem Patya, da je diabolični prizvračitelj justične zmote, generala Mercierja, bivšega vojnega ministra, da je sokriv, Billota, da je dokaze Dreyfusove nedolžnosti skril, Boisdeffreja in Gonseja, da sta sokrivca in priče, da so sleparško pričali; obtožujem prvo vojno sodišče, da je prekršilo pravo, ker je obsodilo Dreyfusa na podlagi skrivanega in še doslej neznanega dokumenta; obtožujem dragovo vojno sodišče, da je vedoma osvobodilo krivca ter izvršilo to nezakonitost na te melju nekega ukaza. Čin, kateri sem s tem storil, se zdi kakor revolucionarno sredstvo, da se resnica in pravica prej izpoznata. Rad se uklonim posledicam, ki me zadenejo radi teh obtožb. Samo jedna strast je izpolnjevala moje življenje, ta je delo v prospelu kulture in humanitete. Postavijo naj me pred porotnike, kjer pride vse na dan. Aféra Dreyfusova torej še ni končana, kajti sedaj pride pred sodišče polkovnik Picquart in za njim tudi Emile Zola.

Dogodki v vzhodnji Aziji Nemški časopisi zatrjujejo, da je misija princa Henrika predvsem mirovna; to misijo hoče princ čim preje v Pekingu kitajskemu cesarju osebno razložiti ter ga utrditi v prepričanju, da hoče Nemčija ostati s Kitajem v neporušnem priateljstvu. — Rusija dela tako previdno, a neprestano v lastnem interesu. Vendar pa evropska diplomacija ve, da hoče Rusija postaviti generalni gouvernement v Turkestanu, kakor tudi

Semipalatinsk, Semirečevsk in Transkapsijo pod skupno vladu vojaškega in administrativnega šefa, ki bi imel sicer naslov generalnega guvernerja, a njegova oblast bi bila toliko velika, da bi se smel imenovati ruski podkralj, česar vpliv bo vedno omejeval vpliv indijskega podkralja. Muraviev je sklenil z Nemčijo ozko zvezo, tako da bo Anglija kmalu izpozna, da nima onstran Urala nčesar iska'.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 14. januvarja.

— (Mirno kri!) "Slovenec" je silno občuten, če pa tiči za njegovim včerajšnjim člankom dr. Šusterič, je pa ta silno občuten! Pri nas mora imeti politik debelo kozo, to naj si zapomni dr. Šusterič, in naj ne bo prenervozen! Pogleda naj "Slovenca", ki v ravno omenjenem članku s polenom udrin po "prvakih", ki se pa iz tega ničesar ne store, ker imajo ravno že dolgo časa — mirno kri! Veseli pa nas, da so "Slovenca" in njegove naši "glasovi" že vendar v toliko spokorili, da zahtevajo "javne shode". To je bilo naše mnenje od pričetka. Zaslišijo naj se zaupniki obeh strank, volilci obeh strank — to velja tudi za Ljubljano, ki pa se ve ne bo odločevala s shodom, na kojem bi Kregar, Gostinčar in drugi taki politiki gospodovali! Shodi pa pridejo na vrsto še le tedaj, ko bodo pogajanja med deželnozborskima kluboma kaj uspeha imela! Sedaj še ni nčesar, kar bi se volilcem v posvetovanje predložiti moglo; fraz "Slovenskega Lista" in drugih pa vendar ne moremo v shode zanašati, ker z njimi ni v nikakem oziru izraženo, kakor naj je sprava, in v čem naj obstoji! Tudi shodi pridejo torej na vrsto! Do tedaj pa mirno kri!

— (Resnici — prohod!) V IV. članku o "spravi na Kranjskem", doposlanem nam iz notranjskih kmečkih občin, govori dopisnik z besedami, o katerih je jasno, da se tičajo župana Hribarja, da je le-ta izstopil iz narodne stranke. Mi smo sicer, predno smo serijo člankov pod gorenjim naslovom priobčevati začeli, povedali, da moralno odgovornost zájne prepustimo dospošilalcem; vendar pa — da odvrnemo od sebe tudi dozdevnost popolnega soglasja z njimi — izjavljamo, da župan Hribar, ako je iz razlogov, za katere naj sam pred svojo vestjo in volilci prevzame odgovornost, izstopil iz kluba narodnih poslancev v deželnem zboru, ni še izstopil tudi iz narodno-napredne stranke. Prepričani smo marveč, da svojega političnega programa, ki je znan po dosedanjem njegovem javnem delovanju, ni in ne bo nikdar zatajil.

— (Promocija.) Gosp. Ivan Milan Hribar, c. kr. avskultant pri deželnem sodišči v Ljubljani, sin ljubljanskega župana bo dne 15. januvarja 1898. opoldne na c. kr. Karlo-Franovem vseučilišču v Gradcu promoviran doktorjem prava. Častitamo!

— (Repertoar slovenskega gledališča.) Ker je gdčna Ševčikova obolela in ne more jutri nastopiti, se bode namesto opere "Ernani" predstavljala opereta "Mam'zell Nitouché", v kateri nastopita kot gosta gospa Polakova in g. Podgrajski.

— (Slovensko gledališče) "Pariški potepuh" je star, a ljub znanec našega občinstva. Dandanes se take igre več ne pišejo, a občinstvu ugajajo še vedno in tudi igralcem, ker imajo ti — hvaležne uloge. Sinočna predstava te igre je v obč. prav dobr. ugajala. Gosp. Polakova je bil prav živahan in simpatičen potepuh, kateri je obudil mnogo smeha in tam gori na galeriji sočutnim dušicam izvabil celo nekaj solza. Tudi z ostalimi predstavljaljarkami in predstavljalci, z gospo Danilovo, gospč. Slavčevou in gospč. Nigrinovo ter z g. Inemanom, čigar general je uprav klasična figura, Verovškom in Danilom smo bili povse zadovoljni. Jedna pripomnja pa nam bodi dovoljena: Vsakdo ni vstvarjen tako, da bi se smel čez pas stisniti kolikor gre.

— (Mali ples "Glasbene Matice") Od pleskega odbora "Glasbene Matice" smo dobili glede na končno opazko v včerajšnji notici "gledališčki repertoar" naslednje pojasnilo: "Peskemu zboru 'Glasbene Matice', ki prireja 15. t. m. svoj mali ples, ni došla nikakeršna prošnja 'Dramatičnega društva', naj bi to veselico preložil. Res je pa tudi, da bi ji ugoditi ne bil mogel, ker je svoj ples že jedenkrat, in sicer 'Čitalnici' na ljubo z 8. na 15. dan t. m. prenesel. Prihodnjo soboto je zopet čitalniški ples, drugo soboto slovensko gledališče itd., da bi naš ples ta predpust v soboto ne prišel na vrsto, mej tednom pa pevci in njih prijatelji nimajo.

časa za odpočitek. Tudi ne bo gledališki obisk pri tem nukake škode trpel, ker je toaleta za naš ples priprosta in večina obiskovalcev doide šele iz gledališča. Sploh pa pevski zbor odkritosrčno želi „Dramatičnemu društvu“ veliko tako kolegialno obzirnih društev, kakor je naše, in slovenskemu gledališču veliko tako pridnih obiskovalcev, kakeršni so naši pevci in pevke.

— (Občni zbor „Muzejskega društva“) bode dne 31. januvarja t. l. zvečer ob šesti uri v bralni sobi Rudolfiouma v Ljubljani. Volil se bode nov odbor. Društveno predsedništvo vabi k obilni udeležbi.

— (Papirnati goldinarji in stari drobiž po 10 in 5 kr pa krajcarji in polovičarji) Prijatelj našemu listu nam piše: Ker je občinstvo glede veljave tega denarja mnogokrat napačnega mnenja, služijo naj sledče vrstice v pojasnile: Stari drobiž po 10 in po 5 kr. mejo se pri tukajšnjem cesarskih blagajnicih še celo tekoče leto, tedaj do 31. decembra t. l.; papirnati goldinarji, stari krajcarji in polovičarji pa še dve leti, to je, do 31. decembra 1899. l.

— (Markerski in natakarski ples) vršil se bo dne 20. t. m. in sicer v Sokolovih dvorani v „Narodnem domu“.

— (Društveno gibanje v Ljubljani) Društveno življenje je v Ljubljani jako razvito. Koncem leta 1897. bilo je namreč v našem mestu 128 društev in sicer 90 slovenskih in 38 nemških.

— (Samomor.) Včeraj priobčili smo notico, da so videli ljudje na Cesti na Rožnik ležati moža v krv in da se je domnevalo, da je bil v pretepu udarjen po glavi. Dotični mož — Ignacij Koderman — 40 let star, hlapec, rojen v Podgorici v ljubljanskem okraju, je samomorilec. Konstatovalo se je namreč, da je bila rana na glavi strelina. Pri samomorilcu našel se je tudi revolver s patroni. Ko je prišla komisija na lice mesta, je Koderman še živel, a bil je v popolni nezavesti in ni več govoril. Preneši so ga v deželno bolnico, kjer je ob 4 urah popoludne umrl. Vzrok samomoru je najbrž revšč na.

— (Tatvina.) Včeraj popoludne mej po lu 5. in po lu 6. uro ulomil je dosedaj neznan storilec v podstrešno sobo h št. 4 v Prečnih ulicah in vzel tesarju Janezu Goliju 20 gld. in hlapcu Florjanu Maseljnu 1 gld. 40 kr.

— (Požar na barju.) Našo včerajšnjo notico o požaru na barju nam je popolniti v toliko, da je prihitel na pogorišče četrti gasilski voj (11 gasilcev z jedno brizgalno) ter ogenj pogasil.

— (Občni zbor „Viško Glinške čitalnice“) bo v nedeljo 16. januvarja 1898. ob polu 4. urah popoludne v prostorih čitalnice na Višu. Vspored: Poročilo odborovo. Volitev novega odbora. Slučajnosti.

— (Iz Škofje Loke) se nam piše: Ne vemo, zakaj da se nam letos davkopalčevalcem hišnognjeminskega davka samo nemško pisani plačilni nalogi dostavljajo? Znabiti veljajo sedaj glede rabe slovenskega jezika drugačni predpisi, ker se je prejšnji g. davčni nadzornik preselil na Koroško in se je po njem izpraznjeno službeno mesto podelilo nemškonacionalnemu davčnemu uradniku. Značilno mora gotovo to biti, ker v celem škofjeloškem okraju ne biva več kakor 8 Nemcov in še ti so sami vpojeni uradniki. Prosimo pojačila, sicer boderemo drugo pot nastopili.

— (Kmetijsko bralno društvo v Št. Vidu na Dolenjskem,) je imelo v nedeljo 9. januvarja svoj V. redni občni zbor. Poročilo tajnika, blagajnika in knjižničarja vzela so se z zadovoljstvom na znanje. Društvo je v tekotem letu storilo svojo dolžnost in si ohranilo dobro ime. Odbor je štel, a vendar za časopise, knjige in za stanovanje izdal nad 60 gld. Društvo je aktivno. V novi odbor so voljeni gg.: predsednikom dr. R. Repič, okrožni zdravnik; podpredsednikom Josip Mandelj, ces. kr. uradnik; tajnikom Karol Plik, učitelj; blagajnikom Josip Laurič, usnjari in posestnik; knjižničarjem Anton Dolenc, užitinski uradnik; pregledovalca: Anton Rojec, trgovcem in posestnik in Jakob Porenta, klobučar in posestnik; odbornikov namesto: Fr. Krištof, posestnik in kovač, Frajo Čebular, usnjari in posestnik, Ivan Porenta, pekovski mojster.

— (Ponesrečil) je dne 10. t. m. v zagorskem premogokopu Alojzij Križnik. Padel je z vozičkom vred v rov in se ubil.

— (Nov slovenski denarni zavod.) Slovenski trgovci z lesom v Savinski dolini namenavajo ustanoviti posebno banko, s sedežem v Mursku. Pozdravljamo to idejo, ker smo prepričani, da bi trgovino z lesom znatno povzdignila.

— (Nemški visokošolci v Gradcu) so te dni v kavarni „Kaiserhof“ strigli s koledarjev cesarjevo podobo in ž njo uganjali razne nedostnosti. Trije dijaki so bili aretovani in se je proti njim začela preiskava radi žaljeva Velečanstva.

— (Koroški deželni zbor.) Iz Celovca se nam piše: Pri glasovanju o predlogu, naj se razveljavijo jezikovne naredbe, so bili škof, potem Einspieler in Muri odsotni. Proti predlogu sta glasovala slovenski posl. Grafenauer in nemški konser-

vativni poslanec Huber. Poslednjemu je dr. Lemisch zaklical: „Auf, Huber“, in ker Huber ni vstal, začeli so se mu nacionači rogati, češ, da bo na prihodnjem vaeslovenskem shodu imenovan „častnim Slovencem“, ker se ravna po slovenskih poslancih, dasi je Nemec.

— (Ljubeznost tržaškega župana,) Izjava tržaških deželnih poslancev, katero smo včeraj obelodanili, vročila je posebna deputacija glavarjužupanu dru. Dompieriju. Ta je v slovenškem jeziku spisano izjava jednostavno vrgel od sebe, rekši, da je ne sprejme, ker ni pisana v deželnem, to je v italijanskem jeziku. „Edinost“ pravi, da se je to zgodilo v navzočnosti vladnega komisarja barona Conrada.

* (Koliko velja vojaštvo vsako leto?) Avstrija je potrošila od leta 1866. do danes za vojake 3900 milijonov gld. Za leto je za vojaštvo namenjeno 184 milijonov gld. Infanterist velja pri nas na leto 221 gld., lovec 226 gld., kavalerist 468 gld., topničar 348 gld., ženist 246 gld., voznik 500 gld.; povprek velja jeden vojak 325 gld. na leto brez orožja. Orožje je veljalo pri nas od leta 1866. do 1888. leta 187 milijonov gld. — Vse Evropske države pa izdajajo za vojaštvo na leto nad 2500 milijonov gld.! Evropske vojske so porabile v poslednjih 40 letih 28 milijard in 225 milijonov, t. j. osemindvajsetstoč dvestopet in dvajset milijonov gld.! Padlo pa je v teh vojskah 2 milijona 580 000 fantov! S temi vojskami so napravile evropske države 52 tisoč 775 milijonov gld. državnega dolga.

* (Samoumor — podedovana bolezen.) Higijenik prof. Brouardel v Parizu je konstatiral, da je samoumor čestokrat bolezen, katero podedujejo otroci po svojih starših. Tako pozna Brouardel rodbino, katere oče se je nekega dne brez vzroka obesil. Imel je jednajst otrok, od katerih se jih je deset tudi obesilo in sicer že v precej visoki starosti, ko so bili deloma že očetje in matere. Tudi njih otroci so sledili temu vzgledu ter se sami umorili. Sedaj živi samo še jeden člen te čudne rodbine, kateri je že 95 let star ter je čas, ko bi se imel obesiti, menda že preživel. Brouardel meni, da se vsi slaboumni ljudje radi sami končajo.

* (Božične potrebe Pariza.) Statistika je približno določila, koliko je mesto Pariz v božičnem tednu porabilo. Prodali so 2,446.800 ostrig, 114.000 škrjancev, 18.000 prepelic, 6100 divlji rac, 1900 srn, 13.000 fazanov, 32.000 branjev, 53.000 zajcev, 102.000 jerebic, 6900 pegatk, 32 mrjascev; nadalje 67.000 pišet, 11.000 rac, 16.000 gosij, 82.000 puranov, 177.000 golobov. Pastet so prodali nad 7000 kilogramov ter več tisoč zabojev grozdja in drugačnih sadja, slaščic pa več nego za pol drugi milijon frankov.

* (Strašna žalojgra iz življenja.) V gorjenji Šleziji, v Kreuzbergu je živila družina izbornega pedagoga, ravnatelja seminarja, Jänickeja, do nedavnega časa v dobrih razmerah. V poslednjem času pa je ravnatelj Jänicke toliko obubožal, da se mu je zdelo nemožno še dalje živeti. Pregovoril je svojo ženo in dva sina, da se umoré z vsoopenjem plina. Najstarejši sin, ki je 23 let star, pa je svoje rešil. Jänicke in njegovi trije so se peljali na to v Vratislavo, da bi se ondi udušili. Toda najstarejši sin je obvestil ondotno policijo, ki je provzročila, da jih niso sprejeli v noben hotel. Samomorski kandidatje so se vrnili zopet v Kreuzberg, šli ondi v bližnji gozd in ter se ondi usmrtili 18-ljetni sin je ustrelil najprej očeta, potem mater, na to brata in končno samega sebe. Našli so same mrljice.

* (Pseudo nadvojvoda.) Ravnatelj nekega gledališča v Berolini je ponudil nekdanjemu znemu pseudo-nadvojvodi, Emiliu Behrendtu, štirinajstdnevni engagement na svojem gledališču. Behrendt naj bi nastopil v jednodelanski igri, katera vsebina je njegova afera kot glavni junak. Ravnatelj bi mu plačal 50 mark za večer. To je že štirinajsta ponudba pseudo-nadvojvodi, kateri je pa doslej še vse odklonil.

* (Najnovnejše lepotičje) pariških dam so majhne indijske želje orebove velikosti, katere imajo na hrbtnu vdelano zvezdo od dijamanta. Privezane so na zlato verižico, katero imajo dame okrog vrata, tako da se želje lahko sprehajajo po ramah in vrata.

* (Potres v Ambojini) Glavno mesto otoka Ambojine, na vzhodnoindijskem arhipelu je potres popolnoma uničil. 80 oseb je mrtvih ter 200 ranjenih.

Darila:

Darilo. Gospod Alojzij Bayr, c. kr. računski svetnik v pok. v Ljubljani, je podaril svoja dva deleža „Narodnega doma“ društvu. Velenjskemu rodoljubu izreka na tem darilu najprisrčnejo zahvalo v imenu upravnega odbora „Narodnega doma“. Predsednik: dr. vitez K. Bleiweis-Trstenški m/p. Tajnik: Evgen Lah m/p.

Družbi sv. Cirila in Metoda je volil rodoljubni ledinski župnik Janez Bolta sveto 51 gld. 94 kr. Glede njega prav pičle zapuščine je to velik dar in družba s toliko obilnevo hvalenostjo uvrstuje čast. rajnika možem, ki jim je požrtvovalno srce za vero in dom. — Vodstvo.

Uredništvu našega lista so poslal:

Za družbo sv. Cirila in Metoda: Vesela družba pri Škrjancu v Ljubljani 10 kron. — Priateljsko omizje pri „Figovcu“ v Ljubljani 2 kroni, nabранo dne 11. t. m. — Gosp. Josip Sever 1 K 36 vin. za prodano žemljo pri „Figovcu“ v Ljubljani. — Skupaj 13 kron 36 vin. — Živelj rodoljubni darovalci in darovalci in njih nasledniki!

Za „Narodni dom“ v Ljubljani: Vesela družba pri Škrjancu 1 krono 20 vin. — Živelj rodoljubni darovalci in njih nasledniki!

Knjigovnost.

— „Popotnik“ 1. štev. Vsebina: Iz „Zaveze slovenskih učiteljskih društev.“ — Naša organizacija (Idealist.) — Praktični razum. (dr. V. Korun.) — Šolski muzej v Ljubljani. (Jak. Dimnik) — Slovstvo. (Ocenja.) — Društveni vestnik. — Listek (Izpod—ških planin.) (Polonica.) — Dopisi in razne vesti. — Natačaji.

— Zgodovina župnij v dekaniji Kranj. I. Tako se zove lična, 50 strani obsegajoča brošura, katero je izdal g. Jos. Lavtičar, znani pisatelj zgodovine župnij in zvonov v dekaniji Radolica. Prvi zvezek tega poslednjega dela Lavtičarja ima ta-le zaglavja: Vvod. 1. Iz starejših časov. 2. Luteanska doba. 3. Sedanje mesto. 4. Mestna farna cerkev. 5. Župniki. 6. Bratovščina in beneficij sv. rešnjega Telesa. 7. Nekdanja kapucinska cerkev s samostanom. 8. Bolnišnica sv. Leonarda. 9. Važne starine. 10. Rožnivenska cerkev. 11. Cerkev sv. Fabijana in Sebastijana v Pungrtu. 12. Podružnica sv. Ožbalta v Čirčeh. 13. Podružnica sv. Jožefa na Hujah. 14. Podružnica Matere božje na Primskovem. 15. Podružnica sv. Marije Magdalene na Rupi. 16. Mestno pokopališče. 17. V fari umrli duhovniki. — Cena brošuri je samo 30 kr.

Telefonična in brzjavna poročila.

Gradec 14. januvarja. V današnji seji dež. zabora so poslanci gr. Kottulinsky in dr. Portugall v imenu liberalcev in dr. Kokoschneegg in dr. Derschatta v imeni nacionalcov nujno predlagali, naj se razveljavijo jezikovne naredbe.

Dunaj 14. januvarja. Vsi tukajšnji listi sodijo, da je Gautschev poskus, rešiti jezikovno vprašanje v češkem deželnem zboru, popolnoma ponesrečil. Levičarski listi napadajo ostro namestnika Coudenhoovea in češko plemstvo, očitajoč temu, da je zaveznik Mladočehov in da vsled tega ni sposobno, posredovati mej Nemci in Čehi, ter zahtevajoč, naj vlada na kateri koli način razžene sedanje parlamentarno večino.

Dunaj 14. januvarja. Za jutri določena konferenca ministerskega predsednika barona Gautscha z zastopniki moravskih Čehov in Nemcev glede uredbe jezikovnega vprašanja se je z ozirom na včerajšnje dogodbe v češkem dež. zboru odložila na nedoločen čas.

Dunaj 14. januvarja. Državno sodišče je pritožbo obč. zastopa hebskega radi preprečiti nemškega volkstaga in pritožbo občinskega zastopa opavskega radi sistiranja protesta proti podprtavljenju opavske gimnazije odbilo.

Praga 14. januvarja. „Narodni Listy“ in „Politik“ priznavata soglasno, da je vsled včerajšnjih dogodb v dež. zboru spravna akcija pokopana. Prihodnja seja dež. zboru se je po mnenju teh listov odložila do pondeljka, da more vlada pripraviti svojo izjavu, vendar mislita obo lista, da izjava nikogar ne zadovolji in da pride potem do katastrofe.

Praga 14. januvarja. Nemški deželnini poslanci so imeli danes dopoludne dolgotrajno posvetovanje, pri katerem so sklenili, nadaljevati opozicijo, kakor so jo začeli.

Celovec 14. januvarja. Italijanski kolodvor v Pontebi, zgrajen iz lesa, je danes popolnoma pogoren, samo jedno malo skladišče se je rešilo.

Zagreb 14. januvarja. Kacih 500 krovakov od Save našli so ljudje davi neko kmetico in nekega kmeta umirajoča. Oba sta bila na grozovit način ranjena. Prenesli so ju v bolnico. Vse zasledovanje storilcev je bilo do slej brez uspeha.

Budimpešta 14. januvarja. „Pester Lloyd“ poroča, da je v Bagamesu nastala revolta, ker je obč. beležnik začel izbiravati zaostale davke. Mej kmeti in orožniki je nastal ljut boj. Iz Debreczina je prišlo 30 orožnikov in jedna stotnja vojakov in šele tem se je posrečilo, razgnati upornike. Jeden kmet je bil ubit, mnogo ranjenih. Beležnikovo bišo so kmetje užgali.

Pariz 14. januvarja. Z Zolinim odprtih pismom predsedniku Faureju se bavi vse časopisje. „Aurore“ upa, da postavi vlada Zolo pred porotnike, in da se tam dožene popolna resnica glede Dreyfussa in Esterhašija. Rochefort se izreka proti temu, da bi vlada Zolo tožila, ker bi ga le naredila za mučenika. „Rappel“ prijavlja oklic, kateri je podpisalo nad 100 učenjakov in pisateljev, in s katerim se zahteva revizija Dreyfusovega procesa. Polkovnika Picquarta, kateri je bil glavna priča proti Esterhašiju, je vlada dala aretovati. Picquart ne pride pred disciplinarno sodišče, ampak pred vojno sodišče. Poroča se, da je pričakovati nekaj senzacijonalnih aretovanj.

Narodno-gospodarske stvari.

— Posojilnica za Bled in okolico razpoložila svoj letni račun za drugo upravno leto, iz katerega posnamemo, da je imela 112 429 gld. 5 kr. prometa in 501 gld. 78 kr. čistega dobička. — Hranilnih vlog je imela tekom 1897. leta 34.484 gl. 35 kr., vzdignilo se jih je pa 10 915 gld. 18 kr., tako da je stanje naraslo za 23.569 gld. 17 kr. in s kapitalizovanimi obrestmi za 1667 gld. 63 kr. na 52.973 gld. 95 kr. Deležev je bilo vplačanih 160 gl. in je stanje naraslo na 630 gld. — Posojil je bilo danih 36.537 gld. 55 kr., vrnjenih pa 6939 gld. 52 kr., tako da je stanje naraslo na 56.157 gld. 78 kr. — Zaostalih obrestij ima le 206 gl. 80 kr., toraj niti $\frac{1}{2}\%$ posojil. — Da je mogla zadostovati prošnjam za posojila, morala si je izposoditi tekom leta 4000 gld. Da je bila ta zadrega pa le začasna, dokazuje to, da ima tudi 2000 gld. naloženega denarja. Blagajnično stanje je prometno in znaša koncem leta 1607 gld. 23 kr. Iz teh podatkov je razvidno, da ta posojilnica pologoma sicer, vendar pa sigurno napreduje, in ker je načelstvu mogoče iz letosnjega čistega dobička izdatno skrbeti za okrepljenje rezerve, bode gotovo tudi iz dobičkov prihodnjih let prav lahko podpirala občekoristne stvari. Želimo ji toraj najboljših uspehov, kateri gotovo tudi ne bodo izostali, ker nam je znano, da načelstvo pri izposojevanji previdno postopa, in je toraj tudi umevno, da se zaupanje do tega koristnega zavoda v njegovem okolišu vedno bolj utruje.

— C. kr. trgovinsko ministerstvo poroča trgovski in obrtniški zbornici, da bode vsled poročila c. kr. justičnega ministerstva začetkom tega leta v založbi c. kr. dvorne in državne tiskarne na Dunaji I. Singerstrasse 26 izšel od omenjenega ministerstva izdani izkaz advokatov in c. kr. notarjev v državnem zboru zastopanih kraljevin in dežel avstrijsko-egerske monarhije za leto 1898.

Štev. 42. Deželno gledališče v Ljubljani. Dr. pr. 833.

V soboto, dan 15. januvarja 1898.
Kot gosta nastopita Irma Polakova in Valentin Podgrajški.

Mam'zelle Nitouche.

Opereta v treh dejanjih. Spisala H. Meilhac in A. Milland. Godbo zložil Hervé. Dirigent g. kapelinik Hilarij Benšek. Režiser g. R. Inemann. Blagajnica se odpre ob 7. uri. Začetek točno ob 1/8. uri. Konec ob 10. uri. Prihodnja predstava bo v torek, dan 18. januvarja 1898.

Kuverte s firmo

priporoča po nizki ceni

„Národná Tiskarna“ v Ljubljani.

Posojila

od 500 gld. av. velj. naprej kot osobni kredit oskrbuje kulantno in diskretno: Agentura Budimpešta, poštni predel 138

L. Luser-jev obliz za uriste.

Izkušeno sredstvo proti kurjini očesom, tuljem na podplatih, petah in drugim trdim praskam kože.

Dobiva se v lekarstvah.

La obliz dobiva se iz jedne Luser-jeve rezence po 60 ml. za turiste.

Veliko priznanih pisem je na ogled v glavnih razpoložljivnicah: L. Schwenk-a lekarna 2-2 Meidling-Dunaj.

Pristen samo, če imata naveden in obliž varstveno znamko in podpis, ki je tu zrazen; torej naj se paz in zavrne vse manj vredne ponaredbe.

Iz uradnega lista.

Invršilne ali ekskluzivne dražbe: Jožeta Trohe zemljišča v Babnem polju, cenjeno 1486 gld. in 40 gld. dne 17. januvarja in 16. februarja v Ložu.

Simona Zajca posestvo v Št. Jakobu ob Savi, cenjeno 1652 gld. in 31 gld., dne 17. januvarja in 19. februarja v Ljubljani.

Franceta Schullera posestvo v Udmatu, cenjeno 4000 gld., dne 17. januvarja in 21. februarja v Ljubljani.

Josipa Witticha v Ljubljani, premičnine (hišna oprava), cenjena 344 gld., dne 17. in 31. januvarja v Ljubljani.

Luke Zure zemljišča v Rakeku, cenjena 1815 gld., dne 18. januvarja v Cirknici.

Franceta Arko-ta posestvo v Sodražici, cenjeno 890 gld., dne 18. januvarja in 15. februarja v Ribnici.

Umrli so v Ljubljani:

V deželnih bolnicah:

Dne 9. januvarja: Anton Pengov, delavec, 52 let, pljučnica.

V hiralnici:

Dne 10. januvarja: Franca ober, strelnica, 74 let, kostna vnetica.

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 306,2 m.

Januarij	Čas opa- sovanja	Stanje baro- metra v mm.	Tempe- ratura v °C	Vetrovi	Nebo	Fadans v mm. v 24 urab
13.	9. zvečer	752,5	1,2	sr. svzh.	oblačno	
14.	7. sijutraj	753,5	1,2	sr. vszvh.	jasno	0,0
.	2. popol.	753,0	4,6	brezvetr.	oblačno	

Srednja včerajšnja temperatura 15°, za 4:1° nad normalom.

Dunajska borza

dne 14. januvarja 1898.

Skupni državni dolg v notah	102	gld. 35	kr.
Skupni državni dolg v srebru	102	35	
Avtrijska zlata renta	121	75	
Avtrijska kronška renta 4%	102	75	
Ogerska zlata renta 4%	121	10	
Ogerska kronška renta 4%	99	60	
Avtro-egerske bančne delnice	937	—	
Kreditne delnice	357	25	
London vista	120	05	
Nemški drž. bankovci za 100 mark	58	85	
20 mark	11	76	
20 frankov	9	53	
Italijanski bankovci	45	40	
C. kr. cekini	5	69	

Dne 13. januvarja 1897.

1% državne srečke iz 1. 1854 po 250 gld.	161	gld.	—	kr.
Državne srečke iz 1. 1864 po 100 gld.	189	—		
Dunavske srečke 5%, po 100 gld.	128	—		
Zemlj. obč. avstr. 4 1/4%, zlati zast. listi .	98	50		
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	161	55		
Ljubljanske srečke	22	—		
Rudolfove srečke po 10 gld.	25	50		
Kreditne srečke po 100 gld.	197	50		
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	455	—		
Papirnatи rubelj	1	27	%	

Proti kaščju in nahodu, posebito dece, proti zastisnenju, bolezni v vratu, želodcu in ameburju priporoča se najbolje (1874-6)

koroški

rimski vrelec.

Varstvena znamka. najboljša namizna voda.

Zdravilišče in letovišče, postaja Prevali, pošta Kotlje (Köttellach) Koroško.

Zaloga v Ljubljani pri M. E. Supan-n, in Lassniku; v Kranju pri F. Dolencu; v Radovljici pri O. Homanu; v Tržiču pri Fr. Reitharcu.

Ces. kr. avstrijske državne železnice.

Izvod iz voznega reda

v veljavnega od 1. oktobra 1897

Odhod iz Ljubljane juž. kol. Prega čez Trbiž. Ob 12. uri 5 m. po noči osobni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno; čez Selzthal v Ausse, Solnograd; čez Klein-Reiffing v Steyr. Linc, na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 5 m. zjutraj osobni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj; čez Selzthal v Solnograd; čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 50 m. dopoludne osobni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Dunaj. — Ob 4. uri 2 m. popoludne osobni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno, Dunaj; čez Selzthal v Solnograd; čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 15 m. zjutraj mešani vlak. — Ob 6. uri 30 m. zvečer mešani vlak. — Pribih v Ljubljane. j. k. Prega in Trbiž. Ob 5. uri 52 m. zjutraj osobni vlak z Dunaja via Amstetten, iz Lipskega, Prage, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Planja, Budejovic, Solnograda, Lince, Steyra, Ausse, Ljubna, Celovca, Beljaka, Franzensfeste. — Ob 11. uri 20 m. dopoludne osobni vlak z Dunaja via Amstetten, Ljubna, Beljaka, Celovca, Pontabla. — Ob 9. uri 6 m. zvečer osobni vlak z Dunaja via Amstetten, Ljubna, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla. — Ob 3. ur 20 m. zvečer mešani vlak. — Ob 8. ur 35 m. zvečer mešani vlak. — Ob 2. ur 32 m. popoludne mešani vlak. — Ob 8. ur 35 m. zvečer mešani vlak. — Odihod iz Ljubljane d. k. v Kamniku. Ob 7. ur 23 m. zjutraj, ob 2. ur 5 m. popoludne, ob 6. ur 50 m. zvečer. — Pribih v Ljubljane d. k. iz Kamnika. Ob 6. ur 56 m. zjutraj, ob 11. ur 8 m. dopoludne, ob 6. ur 20 m. zvečer. (17-10)

Odda se lep nov hram

12 let davka prost, s širimi sobami, tremi kuhinjami, go-spodarskim poslopjem, 5 četrt orarov zemljišča, oddaljen četrto ure od Maribora, Retzweinerstrasse št. 120.

(69-8) Franc Peukert.

Cukerin

200krat slajši, nego sladkor iz repe

100 tablo za gld. 1.50,
250 " " 3.50,
500 " " 6.50.

Cukerin

350krat slajši, nego sladkor iz repe

100 tablo za gld. 2.50,
250 " " 5.50,
500 " " 9.50.

Pošilja po poštrem povzetji

J. Vojtěch, Nusle-Praga.

Ako se pošlje denar naprej, se pošlje blago poštne prosto. (1963-9)

R. DITMAR

c. kr. dež. priv.

D tovarna za svetilke in kovinsko blago

na Dunaju

I T M A Petrolejske svetilke

Moderateur-svetilke

Električni razsvetljevalni predmeti

od najpriprostejših oblik do najlegantnejše oprave